

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 715 יום ה' 30 באוקטובר 2014

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

מאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

תזכיר הצעת חוק: הטבות מס לעידוד השימוש באנרגיות מתחדשות //
דו"ח מבקר המדינה 65א: ביקורות כלכליות ובענייני מסים //
הקלה מע"מ – תשלום מע"מ על בסיס מזומן ליצרנים קטנים

מ"ה – ריבית במסגרת תיק הוצל"פ הינה הכנסה חייבת //
מ"ה – הסכם ממון שנעשה בדיעבד הינו עסקה מלאכותית //
שבח – סיווג חברה המחזיקה במרכז קניות כ"איגוד מקרקעין" //

המפיק יריב יפת חשוד בחשבוניות פיקטיביות // עיכוב מענק יישובי עוטף עזה //
לא דיווחו בגבול על 2.2 מיליון ש"ח מזומן // קיצוץ תקציב לשכת עוה"ד ב-15%

עדכונים מהשטח

תזכיר הצעת חוק: הטבות מס לעידוד השימוש באנרגיות מתחדשות

על פי המסלול השני, יינתן פטור ממס בגין הכנסה שהתקבלה ממכירת חשמל, שהופק בייצור ביתי בהספק כולל של 4 קילו וואט או פחות, שסכומה הכולל בשנת המס אינו עולה על תקרה של 18,000 ש"ח, (כאשר הסכום יתואם החל משנת 2008 ועד תום תקופת ההטבות של היחיד). מוצע שבמסלול זה, אם ההכנסה ממכירת חשמל תעלה על סך התקרה, יופחת סכום תקרת הפטור בסכום העודף, וההכנסה העודפת, מעבר לסכום המתקבל לאחר ההפחתה כאמור, תמוסה על פי המס השולי הקבוע בסעיף 121(א) לפקודה.

על פי המסלול השלישי, ההכנסה ממכירת חשמל תמוסה בשיעור של 10%, בדומה להסדר הקבוע בסעיף 122 לפקודה לגבי השכרת דירת מגורים.

על מנת למנוע ניצול לרעה של החוק ותכנוני מס שמטרתם העלאת התקרות הקבועות בחוק באופן מלאכותי, מוצע לקבוע שיראו מתקן בבעלותו של בן זוגו של היחיד או ילדיו שאשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, או הכנסה שהפיק בן זוגו של היחיד או ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, לפי העניין, כהכנסה שהופקה ע"י היחיד.

כמו כן מוצע שיוכלו להנות מההסדרים רק במקרים בהם ההכנסה ממכירת חשמל אינה הכנסה מעסק או ממשלח יד, שכן מטרת ההסדרים היא לעודד ייצור ביתי של חשמל באמצעים חדשים, ולא לעודד עסקים שעיסוקם בכך.

ביום 20.10.14 פורסם [תזכיר חוק חוק לעידוד ההשקעה באנרגיות מתחדשות \(פטור ממס על הכנסה ממכירת חשמל שהופק באמצעות שימוש באנרגיות מתחדשות\)](#), (הוראת שעה), התשע"ה-2014.

בבסיסה של הצעת החוק מונחת תכנית ממשלתית רחבת היקף (בהתאם להחלטת ממשלה מס' 2935 מיום 13.1.2008), שמטרתה העיקרית היא עידוד השימוש באנרגיות מתחדשות (חלופיות) במשק החשמל. אנרגיה מתחדשת היא אנרגיה שמקורה בתהליכי טבע מתמשכים אשר אינם מתכלים כתוצאה משימוש באנרגיה האצורה בהם. הצעת החוק מתייחסת רק לשני מתקנים לייצור חשמל באמצעות אנרגיה מתחדשת: טורבינת רוח המפיקה חשמל באמצעות הרוח ומתקן פוטו-וולטאי (PV) המפיק חשמל באמצעות קרני השמש (להלן - מתקנים לייצור חשמל). ניתן להתקין מתקנים אלה על משטחים כדוגמת גגות מבנים. אחד מאמצעי עידוד ההשקעה במתקנים לייצור חשמל הוא מתן הטבות מס בגין מכירת חשמל אשר הופק באמצעות מתקנים אלה.

בהצעת החוק מוצע לקבוע שלושה מסלולים מתוכם יוכל לבחור יחיד שהייתה לו הכנסה ממכירת חשמל שהופק בייצור ביתי באמצעות המתקנים לייצור חשמל (להלן- מכירת חשמל).

על פי המסלול הראשון, ההכנסה ממכירת חשמל תמוסה על פי שיעורי המס השולי הקבועים בסעיף 121(א) לפקודת מס הכנסה.

דו"ח מבקר המדינה 65א: ביקורות כלכליות ובענייני מסים

[\(אי\) המלחמה בהון השחור, פעילות משותפת של רשות המסים והמשטרה, קו הצדק \("המלשינון"\) וגמול למודיעים, הליך גילוי מרצון, פטור מדיווח לעולים חדשים ותושבים חוזרים ותיקים, פעילות המערכת החדשה לאיתור חשבוניות פיקטיביות ועוד.](#)

ביום 29.10.14 הגיש מבקר המדינה, כב' השופט (בדימוס) יוסף שפירא, ליו"ר הכנסת את דו"ח מבקר המדינה מס' 65א, שעיקרו נושאים כלכליים. הדוח עוסק בעיקר בביקורת על הנושאים הבאים (הקישוריות הן לפרקים הרלבנטיים בדוח):

תיקון חדש במע"מ – תשלום מע"מ על בסיס מזומן ליצרנים קטנים עו"ד מיכאל כשכאש; עו"ד אורי גולדמן גולדמן ושות' – משרד עורכי דין

◆ ראינו זה עתה שהוראת סעיף 29(ב1) לחוק מע"מ בניסוחה ד'היום קובעת שיצרן שמתקיים לגביו האמור בסעיף 2(ד) להוראות מס הכנסה – היינו מחזור עסקו אינו עולה על סכום של שני מיליון ש"ח ושבעסקו לא מועסקים למעלה מ- 6 עובדים, מועד חיובו במס הערך המוסף על עסקאותיו יהא במועד קבלת התמורה ולא במועד החתימה על ההסכם נשוא העסקה.

הבשורה החדשה שיצאה ביום 28.10.2014, קובעת, אם כן, שגובה המחזור השנתי לגבי אותם עוסקים המוגדרים יצרנים יגדל לסכום של 3,500,000 ש"ח, וכי לא יחול עוד התנאי שעניינו מספר העובדים.

כמו כן, נכון להיום עוסקים קטנים שאינם "יצרנים" היו חייבים בתשלום המס על עסקאותיהם במועד קבלת התמורה רק אם נתקיימו בהם התנאים שבתקנה 27(א) לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו-1976 (להלן: "התקנות"). לשון התקנה:

27(א) "אלה עסקאות שהחיוב במס לגביהן יחול עם קבלת התמורה ועל הסכום שנתקבל:
(1) עסקאות של עוסקים שחלה עליהם חובה לנהל פנקסי חשבונות על פי אחת מהתוספות שלהלן להוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות) (מס' 2), תשל"ג-1973, בתקנות אלה - הוראות מס הכנסה; ג' ככל שהיא נוגעת לעסקים שחלים עליהם סעיפים קטנים (ג), (ד), (ה), (ו) ו-(ז) לסעיף 2 של אותה תוספת, ה', ו', ז', ח', ט' ככל שהיא נוגעת למתווכים, ו-י' ככל שהיא נוגעת למתווכי רכב;"

◆ התיקון לחוק מע"מ, שאושר כאמור, מגדיל אפוא את מספר העוסקים שיהנו מההטבה, ועל כן עסקים קטנים שאינם יצרנים ייהנו מן ההטבה אם הם בעלי מחזור שנתי של עד 2,000,000 ש"ח, ובלבד שהם אינם מעסיקים יותר מ- 6 עובדים, וזאת בשונה מ- יצרנים בעלי מחזור של עד 3.5 מיליון ש"ח, שיהנו מן ההקלה ללא תלות במספר העובדים המועסקים על-ידם.

◆ **יו"ר ועדת הכספים, ח"כ ניסן סלומינסקי מהבית היהודי:** "זוהי בשורה של ממש לעסקים הקטנים. הדבר יקל מאוד על פעילותם השוטפת וייתן להם אורח נשימה, כך שלא יצטרכו להוציא כסף בטרם קיבלו כל תמורה". עוד הוסיף, כי "על המדינה לעשות כל שביכולתה על-מנת לעודד ולהקל על עסקים קטנים, שיש להם חלק משמעותי בצמיחה ובתעסוקה במשק. ההקלה שהיא הטבה משמעותית מאוד עבור בעלי העסקים הקטנים היא כאוויר לנשימה עבורם ולא תפגע בהכנסות המדינה ממיסים. התיקון לחוק המע"מ יחזק מאוד את היצרנים הקטנים".

◆ נציין, כי אנו ערים לכך שהדבר עלול (ובפועל מעורר) ביקורת של "איפה ואיפה" בין סוגי עוסקים שונים, אך במאמרנו זה בחרנו להתייחס רק לחצי הכוס המלאה והתכלית לסייע ליצרנים הקטנים.

◆ **ביום 28.10.2014** אישרה ועדת הכספים להגדיל את גובה המחזור השנתי של עסקים קטנים המסווגים כ-"יצרנים", שיהיו זכאים לעיקרון של "תשלום מע"מ תמורת מזומן" מ- 2 מיליון ש"ח ל- 3.5 מיליון ש"ח, קרי לשלם את המע"מ רק בעת קבלת התמורה מהלקוחות בעד המוצרים או השירותים שהם מייצרים ולא במועד החתימה על העסקה.

◆ מועדי החיוב במע"מ נקבעים בהתאם להוראות פרק ו' לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק מע"מ"), שכותרתו: "מועד החיוב במס". הוראות הפרק כוללות אפוא מועדים שונים לחיוב עוסק שונים במס והם נובעים מהשיטה החשבונאית הנקבעת בהתאם לסיווגו של העוסק.

רוב הוראות פרק ו' לחוק מושתתות על שיטת "הבסיס המסחרי", שעיקרה הוא שאין תלות בין מועד המכירה לבין מועד קבלת התמורה עבורו – כלומר שלא קיימת תלות בין מועד העברת הנכס לבין מועד קבלת התשלום עבורו. יוצא שעל פי שיטה זו, על העוסק להוציא ללקוח חשבונית מס עד 14 ימים מיום העסקה ולהעביר לרשות את המס בגינה, גם אם משמעות הדבר היא שעל העוסק לממן את האשראי שניתן ללקוח במסגרת פרק הזמן שבין מועד התשלום במס לבין מועד הגבייה מן הלקוח. ישנם מקרים ומועדים נוספים המפורטים בהוראות החוק וספציפיים לעוסקים מסויימים.

◆ **ההוראה הנוגעת לענייננו היא הוראת סעיף 29(ב1) לחוק, הקובעת כי:**

29(ב1). "בעסקה של מכר נכס על ידי עוסק שמתקיים בו האמור בסעיף 2(ד) לתוספת א' להוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות), התשל"ג-1973, יחול החיוב במס עם קבלת התמורה ועל הסכום שהתקבל;"

◆ הוראת סעיף 29(ב1) דלעיל שכותרתה ("מועד החיוב במס) במקרים מיוחדים", מהווה חריג לשיטת הבסיס המסחרי, ובתוך כך קובעת, כי במקרים מסוימים מועד החיוב במס יהא עם קבלת התמורה, ולא במועד יצירת העסקה. לצורך בחינת המקרים שבהם מועד החיוב יהא עם קבלת התמורה, מפנה המחוקק להוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות) התשל"ג-1973 (להלן: "הוראות מס הכנסה").

◆ הוראות מס הכנסה כוללות תוספות שונות החלות על סוגים שונים של עוסקים. כך, למשל, תוספת א' כוללת הוראות הנוגעות לאופן ניהול פנקסי החשבונות לגבי עוסקים המוגדרים "יצרנים". בסעיף 2(ד) לתוספת האמורה נקבע, כי יצרן שמחזור עסקו אינו עולה על 2,000,000 ש"ח ובעסקו מועסקים לא יותר מ- 6 עובדים, חייב לנהל מערכת חשבונות בהתאם לשורה של קריטריונים.

ריבית במסגרת תיק הוצ"פ הינה הכנסה חייבת ע"מ 12-01-25948 פלוגית נ' פקיד שומה ישראל בן ציון, משפטן

במס, וכי אין לראות בריבית שצברה מחלקה בפירוד כחלק מחלקה בפירוד. בנוסף, המשיב אינו מקבל את טענותיה שמדובר במתנה מקרוב ושמדובר בכפל מס.

◆ לעניין ניכוי הוצאות- פקיד השומה סרב להכיר בהוצאות מהשנים 2009/10 לצורך ההכנסה מריבית שקיבלה בשנת 2006, וזאת בהתאם להוראות ס' 17 לפקודה המתיר ניכוי הוצאה רק בשנת המס בה נתקבלה ההכנסה.

בית המשפט המחוזי בנצרת - בפני כב' השופט עאטף עיילבוני:

◆ ראשית יצויין, כי ביהמ"ש דחה טענת התיישנות שהעלתה המערערת. הטענה נדחתה הן בשל היבטים ראיתיים (המערערת לא סתרה את חזקת התקינות) והן לאור העובדה שהמערערת ניהלה את הדיונים המתקדמים בשלב ההשגה (לאחר שהוגשה הבקשה להארכת מועד), לגופה של המחלוקת, ולא העלתה מחדש את טענת ההתיישנות, כמו גם העובדה שטענה זו הועלתה מחדש רק במסגרת נימוקי הערעור, כשהנושא לא עלה במסגרת הודעת הערעור שהוגשה קודם לכן, אף היא אומרת דרשני ועשויה להביא לדחיית טענת ההתיישנות.

◆ ביהמ"ש אימץ את עמדת פקיד השומה, לפיה יש לחייב במס הכנסה על הריבית שנצברה בתיק הוצ"פ, שכן חלקה בחברה נקבע ע"י ביהמ"ש בשעת ה"ק"רע" ומשם והלאה אין לה ברווחי החברה ובהפסדיה דבר, לפיכך הריבית שנצברה מאותו הרגע חייבת במס. ביהמ"ש דחה גם את הטענה שלחילופין שמדובר בפטור של מתנה מקרוב, בקובעו, כי וודאי שאין לראות בכסף שתבעה לאחר הפירוד במאבקים משפטיים וקיבלה באמצעות הוצ"פ כמתנה מקרוב שניתנה בתום לב. עוד קבע ביהמ"ש, כי אין לראות כפל מס במקום שבו מדובר בשני נישומים שונים ומה שישלם העיזבון אינו כפל מס לעניין שומת המערערת.

◆ עם זאת, קבע ביהמ"ש שעל פקיד השומה להכיר בהוצאות עורך הדין, שכן מדובר בשכירה אשר איננה יכולה לנכות את ההוצאה בשנים שלאחר מכן. לפיכך, לפי ביהמ"ש, האיזון הנכון בין עקרון סופיות השומה ועיקרון שומת האמת לפיו אי הכרה בהוצאה ששימשה לייצור הכנסה כמוהו כ"מס ביתר", מוביל למסקנה שיש לחלק בין עסק מחזורי- בו מה שמפסיד העסק מחמת אי ניכוי ההוצאה, שהוציא לצורך ההכנסה בשנת מס קודמת, ירוויח ע"י ניכוי ההוצאה על הכנסותיו בשנה שלאחריה וחוזר חלילה, לבין שכירה שיכולה לנכות את אותה ההוצאה רק באותה השנה, אצלה חייב פקיד השומה להתיר את ניכוי ההוצאות למרות שייצאו בשנת מס נפרדת היות ויצאו לצורך ההכנסה הממוסה ואין לה אפשרות אחרת לנכות את ההוצאה.

תוצאה:

◆ הערעור התקבל חלקית.

ניתן ביום: 30.9.2014

ב"כ המערער: לא צויין

ב"כ המשיב: לא צויין

◆ השאלה שבחן ביהמ"ש בערעור זה הינה: **האם הריבית וההצמדה על רכיב הריבית שגבתה המערערת במסגרת תיק ההוצאה לפועל הם הכנסה חייבת במס, אם לא.**

◆ המערערת הינה ידועה בציבור אשר נפסק לה בבית המשפט לענייני משפחה בשנת 2002, מחצית מהחברה שבעלות חברה לחיים דאז (להלן: "החברה"). ביהמ"ש העמיד את שווי החברה בסך 8,093,855 ש"ח וקבע שהמערערת זכאית למחצית משווי החברה בניכוי חובותיה אותו תקבל באמצעות הוצ"פ. בן הזוג פנה בבר"ע לביהמ"ש המחוזי בנצרת שקבע שאין מדובר בחיוב כספי וכי יש למנות כונס נכסים לחברה, לפיכך פנתה המערערת בבר"ע לביהמ"ש העליון שקבע בשנת 2005 שתקבל את חלקה באמצעות הוצ"פ. בשנת 2006, פרע עיזבון חברה לחיים, שנפטר בינתיים, את מלוא החוב בתיק כ- 12 מיליון שקל, סכום המגלם בתוכו קרן+ ריבית והצמדה משנת 2002 עד שנת 2006. החברה - **איגוד מקרקעין.**

◆ אין חולק, כי המערערת פטורה מתשלום מס בגין הקרן וההצמדה בשל עסקה בה קיבלה תמורת מחצית החברה, וזאת בהתאם להוראות סעיף 44 לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), תשכ"ג-1963, שעניינו העברת זכויות בזכות במקרקעין או בזכות באיגוד מקרקעין, הנעשית על פי פסק דין שניתן אגב הליכי גירושין. עם זאת, על המערערת הושת מס הכנסה בגין רווח הריבית שנצבר בתיק הוצ"פ, וזאת על פי סעיף 42(4) לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה").

◆ על שומה זאת טענה המערערת שתי טענות עיקריות: האחת- על עצם החיוב, כי מדובר בהכנסה מריבית בעלת אופי פרטי וללא יסוד של תמורה, וכי הסכום כולו, כולל הריבית, ראוי להיחשב כחלקה בפירוד עפ"י פסיקת ביהמ"ש, שכן לו נערכה חלוקת החברה בשעת התשלום (2006) שווי חלקה בחברה (-הקרן) היה דומה לחלקה בשנת 2002 (-הקרן) + הריבית וההצמדה. לחילופין טענה המערערת לפטור ממס בעסקת מתנה מקרוב שנעשתה בתום לב בהתאם להוראות סעיף 97(5) לפקודה.

◆ בנוסף, טענה המערערת, כי מיסוי הריבית יוביל למיסוי בכפל, שכן גם העיזבון ממוסה על רווחיו מהכספים הללו שהרוויח בתקופה שמפסה"ד עד לתשלום בהוצ"פ, וכעת גם היא תמוסה בגין אותו הסכום ואותה התקופה.

◆ טענה נוספת שטענה המערערת - היא שהיה על פקיד השומה להכיר לעניין הכנסתה מריבית בשנת 2006 בהוצאות עו"ד, על סמך קבלות מאת עורך דינה מהשנים 2009/10 בשל הגנתו בין השנים 09-2006 מול תביעות העיזבון, להשבת סכומים ששולמו למערערת בשנת 2006.

◆ המשיב - פקיד השומה דחה את טענות המערערת, וטען, כדלקמן: לעניין שומת הריבית - בהתאם להלכת צימרמן, ע"א 230/72 צימרמן נ' פקיד השומה תל אביב, כל הכנסה מריבית בהיעדר הוראת פטור כלשהי חייבת

הסכם ממון שנעשה בדיעבד הינו עסקה מלאכותית ה"פ 13-06-4932 כוכבה לוי נ' מדינת ישראל-רשות המסים יוסי חמצני, עו"ד

אם כך הדבר, הרי שהחתימה על הסכם הממון ביום 15.7.00, **יומיים בלבד לאחר שהוצאה השומה** ביום 13.7.00, יכולה בהחלט להתפרש כניסיון לנתק כל קשר בין הבית האמור לבין עסקיו של הבעל, לרבות חובותיו למס הכנסה, על מנת לא לאפשר הליכי גביה.

הואיל ובמקרה שלפנינו לא נעשה הסכם הממון "מבעוד מועד", אלא למעשה בדיעבד, יומיים בלבד לאחר שהוצאה השומה – על כן נראה שנוסף מהסכם הממון "ריח" של ניסיון להברחת נכסים, וכתוצאה מכך יש להתייחס בהסתייגות ממשית לתוקפו של ההסדר הרכושי אשר נקבע בהסכם הממון.

♦ הגם שסעיף 66 לפקודה מאפשר לבני זוג, בתנאים מסוימים, לבקש חישוב מס נפרד – הרי שנקודת המוצא בפקודה היא שבני זוג, כל עוד הם עונים על הגדרת "בן זוג" בסעיף 1 לפקודה, מהווים יחידת מיסוי אחת, והכנסת התא המשפחתי נתפסת כהכנסה אחת. במקרה שלפנינו, החזיקה המבקשת מניה במוסך. להחזקת מניות בחברה יש נפקות משפטית, ובמקרה הנדון הייתה המבקשת, למעשה, בעלת 25% מהמניות במוסך.

♦ לפיכך, לגבי ההון שנצבר אצל בני הזוג, אשר אין מחלוקת, כי הם עונים על ההגדרה של "בן זוג" בסעיף 1 לפקודה, חלה חבות במס גם על המבקשת לגבי הדיבידנד שקיבל הבעל במסגרת פירוק השיתוף במוסך ינוע, לפחות בשיעור החלק של המבקשת בחברה.

יש לזכור, כי גם לפי הדין הכללי, ולא רק במישור דיני המס, קיים עקרון של שיתוף בחובות כמו בזכויות (בהסתייגויות שאין מקומן במקרה שלפנינו), ולכן גם מכוח הדין הכללי קמה למבקשת חבות, לפחות במחצית חובו של הבעל לרשויות המס.

אכן כטענת המשיב, יש להבחין בין המישור השומתי לעניין חוב המס, לבין המישור הגבייתי, שלפיו ניתן לחייב גם את בן הזוג, שאינו בן הזוג הרשום, לגבי חלקו בהכנסה כאמור בסעיף 66א (ב) לפקודה.

♦ אמנם טוב היה עושה המשיב אם במסגרת הליכי הערעור על השומה היה מתייחס גם לחוב הנתען על ידו מאת המבקשת כמחזיקה במניה של מוסך ינוע, בנוסף לחובו של הבעל וכבן הזוג הרשום, אולם הימנעות מלעשות כן אין משמעותה כי לא ניתן להחיל את הוראות סעיף 66א (ב) לפקודה על המבקשת, ולפתוח בהליכי גביה גם לגביה, כפי שנעשה בפועל, לאחר שחוב המס הפך לחלוט.

תוצאה:

♦ המרצת הפתיחה נדחתה, ביהמ"ש קבע, כי הליכי הגביה שבהם נקט המשיב כלפי המבקשת ננקטו כדין, ואין מקום לבטלם.

ניתן ביום: 20.10.2014

ב"כ המערער: לא צויין

ב"כ המשיב: לא צויין

♦ עניינה של התובענה, אשר הוגשה בדרך של המרצת פתיחה הינה בקשה לפסק דין הצהרתי לפיו מנוע המשיב מלנקוט בהליכי גביה נגד המבקשת ו/או רכושה, לשם גביית חוב מס של בעלה, (להלן – **הבעל**).

♦ עוד מבוקש היתר לפיצול סעדים, לצורך הגשת תובענה כספית נגד המשיב, הן לפיצויים בשל הנזקים הממוניים והלא ממוניים שנגרמו למבקשת עקב מעשי המשיב בהפעלת הליכי הגביה, והן להשבת החזרי מס שאושרו למבקשת אך קוזזו, לטענתה, שלא כדין על ידי המשיב כנגד חוב המס של הבעל.

♦ **המבקשת טענה**, כי צווי העיקול הוטלו על רכושה בחוסר סמכות חוקית, ותוך שימוש פסול בהוראות פקודת המסים (גביה), שכן בעת הטלתם כבר הייתה קיימת הפרדת רכוש מלאה בין המבקשת לבעל מזה כ – 6 שנים, מכוח הסכם הממון, והבית היה בבעלותה המלאה כל אותה תקופה.

לטענת המבקשת, הסיבה שהמשיב "נזכר" לפתע, לראשונה בשנת 2006, לפנות אליה נעוצה כנראה בהבנתו, כי יתקשה לגבות מהבעל את חוב המס, נוכח מצבו הכלכלי הקשה. המבקשת טוענת, כי המשיב נעדר סמכות לפעול נגדה הואיל והיא איננה "החייבת במס".

המבקשת טוענת עוד, כי על פי ההלכה הפסוקה אין לפקיד השומה סמכות לנקוט בהליכי גבייה נגד בן זוג נשוי של החייב בהסתמך על חזקת השיתוף בין בני זוג, ודי בכך כדי להביא לקבלת התובענה.

♦ **המשיב טען מנגד**, כי **הסכם הממון נעשה למראית עין בלבד, יומיים אחר שהוצאה השומה, על מנת להתחמק ממס**. לטענת המשיב, השומה וההליך המשפטי בערעור השומה הופנו לבעל עקב היותו "בן זוג רשום" לפי סעיף 64 לפקודת מס הכנסה (להלן – **הפקודה**), וכן לנוכח העובדה כי הוא חתום על הסכם פירוק השיתוף במוסך, אשר הוא זה שייצר את רווח ההון. עם זאת, נטען כי הואיל ולמבקשת הייתה כאמור מניה אחת במוסך (כמו גם לבעל) – הרי שגם המבקשת חייבת במלוא חוב המס, שכן החזקתה במניית החברה הייתה למעשה שווה בשווה עם אחזקותיו של הבעל, ומדובר בחוב משותף של בני הזוג, אשר נוצר במהלך חייהם המשותפים, ועל המבקשת לשאת בחובות, כשם שנהנתה מן הפירות של העסק.

לחלופין, טען המשיב כי יש לחייב את המבקשת, למצער, במחצית מסכום החוב וזאת בשל אחזקתה במניה בחברה.

בימ"ש השלום בירושלים, כב' השופטת אנה שניידר:

♦ ביהמ"ש קובע, כי **לא נפל פגם בעצם ביצוע פעולות הגביה על ידי המשיב**.

החלטה בדבר תקפותו או אי תקפותו של הסכם או של רישום זכויות נתונה לבית המשפט ולא לפקיד השומה. עם זאת, לפי סעיף 86 לפקודה ישנה סמכות לפקיד השומה להתעלם, בין היתר, מעסקה או מפעולה פלונית, אשר אחת ממטרותיה העיקריות היא הימנעות ממס או הפחתת מס בלתי נאותות.

חברה המחזיקה במרכז קניות הינה "איגוד מקרקעין" ו"ע 10-11-54436 מליסרון בע"מ ואח' נ' מנהל מיסוי מקרקעין חיפה איננה אייזנברג, עו"ד (רו"ח)

טענות הסותרות דיווחים שהגיש, בין אם הגישם לפקיד השומה, בין אם הגישם לבורסה לני"ע ובין אם כלל אותם בדיווחים לציבור. הסתירות בין ההצהרות השונות אינן צריכות להיבחן במישור המניעות אלא במישור המהימנות.

♦ העוררות טוענות, כי שווי הנכסים הבלתי מוחשיים עולה על 10% משווי האיגוד כולו ועל כן, עפ"י החלטות מיסוי של המשיב, די בכך כדי להוציא את החברה מהגדרת איגוד מקרקעין. טענה זו הנסמכת על מבחן כמותי בלבד אינה מקובלת על חברי הועדה. המחוקק ביסס את מבחן הטפלות על מבחן הזיקה למטרות האיגוד ולא על מבחן כמותי. החלטות המיסוי אליהן מפנות העוררות עוסקות בנתונים של חברות ספציפיות ויש לבחון עפ"י הנכסים שפורטו בהן ולא להסתפק בקביעה הכללית. הסתפקות במבחן כמותי, דהיינו מבחן המבוסס על ערך הנכסים שאינם מקרקעין לרבות הנכסים הבלתי מוחשיים, מתוך כלל נכסי האיגוד, אפילו היה מבחן מספיק, הינו מבחן קשה ליישום ואינו נותן מענה לשאלת הגדרתו של האיגוד.

♦ העוררות טוענות, כי לחברה מספר נכסים בלתי מוחשיים, כאשר העיקרי ביניהם הינו הזכויות בחברת הניהול. לגישת המשיב הזכויות בחברת הניהול אינן מהוות נכס נפרד מהזכויות במקרקעין. הועדה קבעה, כי די בהעדרן של ראיות מספיקות כדי לדחות את הטענה, כי הזכויות למתן שירותי ניהול באמצעות חברת הניהול מעידות על נכס המוציא את החברה מהגדרת איגוד מקרקעין. מטרות האיגוד הינן החזקה בנדל"ן להשקעה, השכרת נכסי מקרקעין והחזקה במתחם הקניות. מתן שירותי ניקיון או גינון אינן חלק ממטרותיו העיקריות של האיגוד, אלא הן בגדר של "ניצול הזדמנות" שנקרתה בגדרה של החברה במסגרת פעילותה להשכרת נכסים. העוררות לא הבחינו בין הכנסות מדמי ניהול בגין שירותים הניתנים ע"י החברה כבעלת נכס, לבין ההכנסות ממתן השירותים העודפים. סך כל דמי הניהול אינו משקף רק תשלום עבור שירותים עודפים ועל כן לא ניתן לערוך השוואה כמותית על בסיס דמי הניהול.

♦ העוררות טוענות, כי לחברה שם מותג בעל קיום וערך עצמאיים. גם טענה זו אין לקבל. מוניטין של עסק עשוי להיגזר גם משם המותג ועל כן אין חולק, אלא שיש להבחין בין שם מותג שהוא עצמאי לבין שם מותג שהוא חלק בלתי נפרד מהנכס. נטען גם, כי לחברה הון אנושי, דהיינו כוח אדם מיומן ומקצועי. רכישת החברה, כך נטען, כוללת בחובה את רכישת ההון האנושי. טענה זו אין לקבל. כפי שניתן לראות, עובדי החברה המועטים אינם בעלי ידע וכשרון המיוחדים לפעילות החברה אלא בעלי מקצועות המתמחים בניהול ויכולים לעבור מחברה לחברה. כמובן שכל שינוי בצוות העובדים מחייב הסתגלות, אולם ספק אם ניתן לקבוע שווי ממשית ליתרון הגלום בקבלת עובדים מנוסים במקום העבודה.

תוצאה: ♦ הערר נדחה. העוררת חויבו ב 50,000 ש"ח.

ניתן ביום 23.10.14

ב"כ העוררות: עו"ד זיו שרון ושות'

ב"כ המשיב: עו"ד ר' ליפשיץ פרק' מחוז חיפה

♦ חברת א.כ.א לפיתוח בע"מ, אשר שינתה בשנת 2009 את שמה לחוצות המפרץ בע"מ (להלן: "החברה"), הינה הבעלים של מתחם מקרקעין המצוי במפרץ חיפה. עד לשנת 2009 החזיקו במניות החברה חברת כור נכסים, חברת אשטרום נכסים וחברת עופר מרכזי מסחר. כל אחת מבעלות המניות החזיקה ב-33.3% ממניות החברה. בשנת 2009 ביקשו כור ועופר למכור את זכויותיהן בחברה. נערכו שני הסכמים שהסדירו את שינוי הזכויות בחברה. בהתאם להסכם הראשון מכרה כור את כל זכויותיה בחברה, 33.3%, לעוררת מליסרון ולאשטרום. ההסכם השני נערך בין עופר למליסרון ולפיו העבירה עופר למליסרון את כל זכויותיה בחברה.

הרוכשות הודיעו על העסקה למנהל מיסוי מקרקעין, אך הוסיפו, כי לטענתן החברה אינה בגדר "איגוד מקרקעין". עפ"י האמור בהן, ההודעות נשלחו בהתאם לדרישת סעיף 16(ג) לחוק מיסוי מקרקעין (להלן: "החוק"). המשיב לא קיבל את עמדת הרוכשות ודרש מהן לשלוח הצהרה על פעולה באיגוד מקרקעין כנדרש לפי סעיף 73 לחוק.

♦ המשיב סבר, כי מדובר בפעולה באיגוד מקרקעין החייבת במס והוציא לרוכשות שומות מס רכישה. על שומות אלו הגישו העוררות השגות למנהל מיסוי מקרקעין, השגותיהן של העוררות נדחו. העוררות טוענות, כי החברה אינה נכללת בהגדרת "איגוד מקרקעין" עפ"י החוק.

♦ העוררות טוענות, כי כאשר עוסקים בפרשנות ההגדרה לצורך חיוב במס רכישה, יש לנקוט בפרשנות מצמצמת ולכלול בגדר המונח "איגוד מקרקעין" רק תאגידים המחזיקים בנכסי מקרקעין החזקה פאסיבית.

המשיב טוען, כי נכסיה של החברה הינם נדל"ן מניב, משמע כל הכנסותיה נובעות מהפעילות בנכסי המקרקעין. המשיב סבור, כי אף אם עקרונית יתכן שתאגיד המחזיק נכסי מקרקעין יהיה גם בעל נכסים אחרים, הרי שבמקרה הנוכחי כל נכסי החברה נובעים ומהווים חלק מזכויותיה במקרקעין.

ועדת ערר מיסוי מקרקעין בביהמ"ש המחוזי בחיפה - ר. סוקול; י. גולן גלית, רו"ח; שמעון פסטנברג, רו"ח:

♦ העוררות טוענות, כי רק תאגיד המחזיק במקרקעין החזקה פאסיבית ייכלל בהגדרת "איגוד מקרקעין". גישה זו אינה מקובלת על חברי הועדה. הוראות החוק והגדרתו של איגוד כאיגוד מקרקעין אינן מבוססות על טיב פעילותו של האיגוד וטיב החזקה של האיגוד במקרקעין, בין אם זו החזקה פאסיבית ובין אם זו החזקה לצורך פעילות עסקית. ההבחנה בין סוגי האיגודים מבוססת על מבחן הנכסים, ולא על טיב פעילותו של האיגוד. איגוד שכל נכסיו הינם מקרקעין הינו איגוד מקרקעין. נכסים ניטראליים ונכסים טפלים אף אם הם נכסיו של האיגוד אינם משנים את מהותו.

♦ המשיב טוען, כי הן החברה והן מליסרון הצהירו בדיווחים שהגישו לרשויות, כי כל נכסי החברה הינם בגדר מקרקעין. מכאן, לגישת המשיב, מנועות העוררות מלטעון כעת, כי לחברה גם נכסים אחרים. דינה טענת המניעות להידחות. אין כלל המשתיק בעל דין מלהעלות

לא דיווחו בגבול על 2.2 מיליון ש"ח מזומן

עפ"י הודעת רשות המסים, במהלך חול המועד סוכות 2014 נתפסו שני קרובי משפחה תושבי קלקיליה ושכם כשניסו לצאת לירדן עם חצי מיליון דולר ו-67,000 דינר ירדני (שערכם כ-2.2 מיליון ש"ח) מבלי לדווח עליהם בהתאם לדרישות החוק לאיסור הלבנת הון. בשעות הלילה קיבלו **עובדי מכס מעבר אלנבי** דיווח מן המנהל התורן בעמדת הבידוק הבטחוני של רשות שדות התעופה במעבר הגבול אלנבי, כי יש שני נוסעים לירדן שבמטען היד שלהם יש סכומי כסף גדולים במזומן. השניים לא עברו בעמדת המכס להצהיר על הכספים שברשותם, כפי שנדרש מכל מי שיוצא או נכנס דרך מעבר זה עם סכום של מעל 2,000 דינר ירדני (כ-10,000 ש"ח), ולאחר העמסת מזוודותיהם והחתמת דרכוניהם, עלו על האוטובוס לעבר ירדן. עפ"י הודעת רשות המסים, משנוכחו בודקי המכס, כי השניים לא עברו בעמדה, הורידו את השניים מן האוטובוס וערכו בדיקה של מטענם. במטען היד שלהם נמצא המטבע הזר אשר ערכו כאמור בשח הינו למעלה מ-2,200,000 ש"ח והם הועברו לחקירת חוקר מיחידת המכס המיוחדת. בחקירה התברר, כי אחד מהם נתפס באותו מעבר לפני פחות משנה יחד עם בני משפחה אחרים כאשר הבריח זהב בכמות השווה כחצי מיליון ש"ח. כעת טען כי הוא עובד עבור גיסו עמו נתפס, אשר הוא בעל חנויות זהב בשטחים ובעל חנות לחלפנות כספים. השניים טענו, כך לפי הודעת רשות המסים, כי הכסף שייד לקוחות פלסטיניים אשר רוכשים סחורה מספקים סיניים דרך ירדן ובתיווכם של הגיסים, וכי הם ידעו שקיימת חובת דיווח רק בכניסה לישראל ולא גם בכניסה ממנה. הכסף נתפס והשניים יעלו בפני ועדת עיצום כספי.

קיצוץ תקציב לשכת עוה"ד ב-15%

ביום 27.10.14 החליט **הוועד המרכזי של לשכת עורכי הדין** להמליץ בפני המועצה הארצית לקצץ את תקציב הלשכה ב-15% לפחות לשנת העבודה 2015, מ-52 מיליון ש"ח ל-44 מיליון ש"ח. החלטה זו מצטרפת להחלטה קודמת של הוועד המרכזי לקיצוץ של 10% בדמי החבר עוד בתקציב 2014, ולהפחתה הדרגתית של 50% מדמי החבר במשך שלוש שנים. ראש לשכת עורכי הדין, עו"ד דורון ברזילי בירך על המהלך. בין ההמלצות: הפחתה של לפחות 15% בשיעור דמי החבר; קביעת יחס חלוקה של 50:50 בתקציב בין הוועד המרכזי לבין המחוזות כפי שהיה נהוג בעבר; שמירה על זכויות עובדי הלשכה ושכרם ועוד. ההחלטה של הוועד המרכזי נסמכת על סקרים שערכה הלשכה בעבר ובחינת פעילות החברים.

המפיק יריב יפת חשוד בחשבוניות פיקטיביות

ביום 23.10.14 הותר לפרסום, כי **המפיק יריב יפת**, בן 41 מת"א, נעצר על ידי **יחידת חקירות מע"מ ת"א והמרכז ברשות המסים**. יפת שוחרר בתנאים מגבילים ע"י **כב' השופטת שירלי זקל** נוה מבימ"ש השלום בראשון לציון תמורת הפקדת ערבויות והפקדת דרכונו. יפת נחקר כחשוד בהפצה וקיצוז של חשבוניות פיקטיביות בהיקף של כ-13 מיליון ש"ח מאז תחילת השנה, באמצעות חברת א.א.ז. אוריון שבבעלותו. מבקשת המעצר עולה, כי יפת ניהל חברה לניהול פרויקטים, שעל פי החשד, קיזזה חשבוניות בגין ביצוע עבודות בנייה אשר הונפקו לטובת עוסקת הרשומה ברשויות המס כמספרת נשים שעזבה את הארץ לפני כחצי שנה ונפדו על ידי גורמי שונים אצל פורט צ'קים. לטענת רשות המסים, יפת טען, כי הוא עסק בתיווך עבודות, אך לא ידע להסביר מדוע הן בחשבוניות שהוציא והן באלו שקיבל, נרשמו פרטים אחרים כדוגמת ביצוע עבודות קבלניות כאשר בפועל, העבודות לא בוצעו כלל. על פי בקשת המעצר, רואה החשבון של החברה תושאל אף הוא ומסר כי דרש מיפת מספר פעמים מסמכי התקשרות והתחשבות מול הספקים והלקוחות וכי עד היום לא קיבל דבר. בשלב זה החקירה הפלילית ממשיכה.

מתעכב המענק ליישובי עוטף עזה

אמנם עברו כחודשיים לאחר צוק איתן ואמנם עברו חודשיים מאז אישור העברת 350 מיליון שקל ליישובי עוטף עזה, אלא שמסתבר, כי הסכום עדיין מעוכב וטרם עבר ליישובים. העיכוב הינו למרות שניתנה הוראה להעברה מיידית של הכספים. יצויין, כי המענק מיועד בין היתר, למיגון, שיפוץ מקלטים והפעלת צוותי חירום. חלק מהכסף אף יועד לשמירה שוטפת של חיילי צה"ל בקיבוץ ניר יצחק, שם הורדה לאחרונה הגדר הישנה לקראת הקמת גדר חדשה. ממשרד האוצר נמסר, כי הפניה התקציבית הועברה לוועדת הכספים. מוועדת הכספים נמסר, כי דיון בנושא יתקיים בקרוב, במסגרת דיוני התקציב. ובינתיים ...

info@masfax.co.il

מס פקס מערכת ושיווק: החשמונאים 90, תל אביב-יפו
6713307 ; טל. 03-6966733 פקס. 03-6966744

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.